

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XV Cywilny- Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Brygida Łagodzińska

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2014 roku w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa P. W.

przeciwko A. W.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez powoda

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu

z dnia 29 października 2013 roku

sygn. akt VC 2017/13

oddala apelację.

/-/ B. Łagodzińska

Sygn. akt XV Ca 347/14

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 2 stycznia 2013 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód P. W., reprezentowany przez radcę prawnego, wniósł o zasądzenie od pozwanej A. W. na swoją rzecz kwoty 169 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanej kosztów sądowych w kwocie 30 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W dniu 18 stycznia 2013 r. Referendarz Sądowy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem pozwu.

W ustawowym terminie pozwana A. W. złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, wnosząc o oddalenie powództwa w całości.

Postanowieniem z dnia 19 lutego 2013 r. Referendarz Sądowy stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu.

Wyrokiem z dnia 29 października 2013 r. Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu oddalił powództwo.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód, zaskarżając go w całości. Orzeczeniu zarzucił naruszenie art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. w zw. z art. 644 k.c. poprzez przyjęcie, że na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktu wysokość kosztów poniesionych na wykonanie dzieła. Naruszenie przepisów prawa materialnego polegało na błędnej ich wykładni, natomiast naruszenie przepisów postępowania miało wpływ na jego wynik.

Wskazując na powyższe apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 169 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W odpowiedzi na apelację pozwana wniosła o jej oddalenie oraz zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się niezasadna.

W postępowaniu uproszczonym, stosownie do art. 515¹³§2 k.p.c., jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Z tych względów Sąd odwoławczy pominął w uzasadnieniu ustalenia faktyczne i rozważania prawne poczynione przez Sąd pierwszej instancji.

Sąd odwoławczy podzielił ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji oraz zastosowane przepisy prawa materialnego dla oceny stosunku prawnego łączącego strony. Sąd Rejonowy prawidłowo przyjął, że strony łączyła umowa o dzieło.

Zgodnie z art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Według natomiast art. 627¹ k.c. do umowy zawartej, w zakresie działalności przedsiębiorstwa przyjmującego zamówienie, z osobą fizyczną, która zamawia dzieło, będące rzeczą ruchomą, w celu niezwiązanym z jej działalnością gospodarczą ani zawodową, stosuje się odpowiednio przepisy o sprzedaży konsumenckiej. Jest to zatem odwołanie do ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (t.j. - Dz.U. z 2002 r., nr 141, poz. 1176 ze zm.). Sąd pierwszej instancji nie wspominał o powyższej regulacji, oceniając stosunek prawny łączący strony tylko w oparciu o przepisy kodeksu cywilnego. Uchybienie to nie miało znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, Sąd odwoławczy uznał jednak za stosowne zwrócić na to uwagi z racji analizowania umowy o dzieło o charakterze konsumenckim.

Zarzuty apelacji sprowadzały się do naruszenia przepisów prawa materialnego, regulujących przypadki odstąpienia od umowy o dzieło i wynikające z tego konsekwencje dla stron umowy. Sąd odwoławczy zauważa, że poza wskazanymi przez apelującego przepisami art. 639 i 644 k.c. ustawodawca przewidział odstąpienie od analizowanej umowy w sytuacji określonej w art. 635 k.c. Zgodnie z tym przepisem jeżeli przyjmujący zamówienie opóźnia się z rozpoczęciem lub wykończeniem dzieła tak dalece, że nie jest prawdopodobne, żeby zdołał je ukończyć w czasie umówionym, zamawiający może bez wyznaczenia terminu dodatkowego od umowy odstąpić jeszcze przed upływem terminu do wykonania dzieła.

Z twierdzeń powódki wynikało, że odebrała aparat fotograficzny z uwagi na brak jego naprawy. Doszło do tego w dniu 29 listopada 2010 r., podczas gdy aparat został oddany powodowi w dniu 15 października 2010 r. Powód nie wykazał, jaka treść umowy łączyła go z pozwaną dla wykonania przedmiotowego dzieła. Terminu zakończenia prac nie można było bowiem ustalić w oparciu o podpisany przez pozwaną formularz umowy serwisowej. Powód nie wykazał także, by rzeczywiście informował powódkę o fakcie złożenia zamówienia na wyświetlacz (...) przed dniem odstąpienia od umowy. Sam pozwany twierdził, że wyświetlacz otrzymał dopiero w dniu 30 listopada 2010 r. W tych okolicznościach Sąd odwoławczy uznał, że po upływie półtora miesiąca od przekazania aparatu powodowi, pozwana miała prawo odstąpić od umowy na podstawie wspomnianego przepisu, bez obowiązku zapłaty wynagrodzenia. Powód nie wykazał bowiem, że przed dniem złożenia przez pozwaną oświadczenia o odstąpieniu od umowy przystąpił do jej realizacji.

Sąd pierwszej instancji prawidłowo ocenił jego twierdzenia jako gołosłowne. Powód nie przedstawił dowodów zakupu konkretnego ekranu (...), za który domagał się zwrotu pieniędzy. Dowód w postaci wydruku, z którego miało wynikać, że w dniu 30 listopada 2010 r. poinformował pozwaną o zakupie wyświetlacza także nie był wiarygodny. Powód nie wykazał bowiem, że informacje w nim zawarte rzeczywiście doszły do klientki.

W tych okolicznościach niemożliwa była ocena, że do niewykonania umowy o dzieło doszło z przyczyn leżących po stronie pozwanej, które polegały na tym, że odebrała ona aparat fotograficzny. Uznając, że przed datą odstąpienia od umowy powód nie informował pozwanej o tym, że zamówił wyświetlacz, o spodziewanej dacie jego doręczenia i wykonania prac, nie sposób uznać, by odebranie przez nią aparatu mieściło się w definicji przyczyn leżących po stronie zamawiającego, o których mowa w art. 639 k.c. Z uwagi na brak inicjatywy dowodowej powoda we wskazanych kwestiach: dowodu złożenia zamówienia na wyświetlacz i uiszczonej przez niego z tego tytułu ceny, niemożliwe było także zastosowanie w niniejszej sprawie przepisów art. 644 k.c. Przyznanie wykonawcy dzieła uzgodnionego wynagrodzenia byłoby możliwe jedynie wówczas, gdyby wykazał, że podjął działania zmierzające do naprawy sprzętu. Od profesjonalisty, jakim był powód, należało oczekiwać wyższej staranności zarówno w formułowaniu umowy, jak i gromadzenia dowodów jej realizacji. Brak takich działań mógł skutkować jedynie niekorzystną oceną jego roszczenia. Reasumując Sąd odwoławczy zgodził się z Sądem Rejonowym, że twierdzenia powoda o tym, że przystąpił do realizacji umowy i był gotowy do wykonania dzieła, nie zostały wykazane. Z tych przyczyn apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako niezasadną.

/-/ B. Łagodzińska